

[Landbrugsministeren.]

Så kom det ærede medlem ind på spørgsmålet om erstatningskrav, der kunne opstå som følge af sygdomme, der kunne komme efter en tvangsvaccinering. Jeg indrømmer, at vi her befinder os på et meget vanskeligt og ømfindeligt område, og jeg er i høj grad villig til at drøfte i udvalget, hvorvidt vi har fundet den rigtige form, eller om vi måske kommer til at vælge en anden.

Andre ordførere har givet tilslutning til lovforslaget, samtidig med at de ærede medlemmer har påpeget enkelte ting, de kunne ønske anderledes.

Det ærede medlem hr. Kirkegaard hæftede sig således ved omkostningerne ved vaccineringen. Jeg kan love det ærede medlem, at jeg skal have min opmærksomhed henvendt på dette punkt, men det er jo også et af de områder, hvor man står forholdsvis svagt. Det er jo stærke og fast sammenværede organisationer, man står overfor, når man skal forhandle om disse problemer.

Det ærede medlem hr. Karl M. Andersen var inde på, hvorvidt det var rimeligt med den opdeling, som angives i lovforslaget med hensyn til fordeling af de omkostninger, som vaccineringen var forbundet med, således at når det er små zoner, det drejer sig om, skal de pågældende selv betale, medens derimod det offentlige skal betale, når der er tale om store zoner, spærrezoner og udførselssteder. Jeg finder, at den opdeling, vi har foretaget, er både hensigtsmæssig og rimelig. Når der er tale om de store spærrezoner, hvor vi uden betingelser fra det offentliges side pålægger iværksættelse af sådanne foranstaltninger, må vi tage de omkostninger, der er forbundet dermed. Der er også grund til at pege på, at når der er tale om de store spærrezoner og udførselssteder, er det navnlig landets eksportinteresser som helhed, vi har for øje.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Steen, at jeg er ikke blind for, at der kan komme til at foreligge problemer som de påpegede, men også heroverfor gælder det, at når talen er om mund- og klovesyge og de forskellige former for bekæmpelse og fremstilling af vaccine, befinder vi os i en rivende udvikling. Når forsøgene med den såkaldte viruskultur er bragt til afslutning, er det muligt, at grundlaget, betin-

gelserne og forudsætningerne er tilstede for på et langt billigere grundlag at fremstille de fornødne vaccinemængder; så er det muligt, vi befinder os på et helt andet sted, end tilfældet er i dag. Men som sagt, jeg er opmærksom på problemet.

Så vil jeg gerne lige tilsidst — det synes jeg er naturligt — benytte lejligheden til at fremsætte nogle rent konkrete oplysninger om hele situationen. I begyndelsen af året gav folketingets finansudvalg tilslutning til, at vaccineproduktionen, som hidtil har været delt mellem statens seruminstitut og statens veterinære institut på Lindholm, blev flyttet til Lindholm, og siden har man været i gang med at gennemføre de byggearbejder og anskaffe det inventar, som er den fornødne forudsætning for, at Lindholm kan overtage hele produktionen til sin tid. Hvis ikke der indtræffer noget uforudset, skulle det kunne ske senest den 1. april 1953, og det skulle så være muligt at forøge produktionskapaciteten fra et par tusinde liter om ugen til ca. 4 000 l om ugen. Jeg kan yderligere oplyse, at forvaltningsnævnet for tiden behandler spørgsmålet om, hvorvidt afprøvningen af de færdige vacciner også skal overflyttes til Lindholm. Når nævnet nu i nær fremtid har afgivet sin indstilling, vil der også blive taget stilling til dette spørgsmål.

Vaccineproduktionen tilrettelægges efter indstilling fra vaccineudvalget, som allerede for nogen tid siden blev udvidet med repræsentanter for de organisationer, som er nævnt i det foreliggende forslags § 11, og det vil fremover være således, at landbrugets repræsentanter vil have en overvejende indflydelse i dette udvalg. Når produktionen skal fastlægges, må synspunktet jo være det, at man skal søge altid at have en beholdning af vaccine, der kan tilfredsstille rimelig efterspørgsel, og ved afgørelsen af, hvad der kræves hertil, må man jo så afveje hensynet til omkostningerne ved at ligge inde med et meget stort lager, som i givet fald må kasseres, med hensynet til ønskeligheden af at kunne dække en rimelig risiko. Men jeg vil gerne understrege, at man må se i øjnene, at medmindre man vil ligge inde med et urimeligt stort lager, der i perioder uden mund- og klovesyge må kasseres efter 2 års forløb, vil det ikke være muligt at opnå sikkerhed for, at man til enhver tid kan dække en stigning i efterspørgslen af vaccine. Vi har jo erfaring for, at behovet i så